

KONFIRMANDDOGME 2012

DOGME 2012 er et projekt stiftet af sognepræst Pernille Østrem, Stefanskirken, Nørrebro, i sensommeren 2011. Formålet er at modvirke visse tendenser inden for konfirmandområdet. KONFIRMANDDOGME 2012 er en redningsaktion!

Siden kirken i 1970'erne efter en ændring i skolens undervisning stod alene med den egentlige, kirkelige undervisning, har præster igen og igen følt, at de stod i et dødvande. Konfirmandundervisningen var pædagogisk utidssvarende. Mange initiativer blev taget, og forskellige bølger af bibelteater, rollespil, hobbyaktiviteter og udflugtfantasier ramte kirken. Men lige som konfirmandforberedelsen tidligere havde lignet den sorte skole, kom den nye konfirmandundervisning til at ligne folkeskolens lilla-ble-doktrin. Og forandringerne forblev krusninger på overfladen.

Forestillingen om, at forberedelsen til konfirmationen bør spejle traditionel indlæring og/eller moderne skoleformer, er forfjålet og fører os direkte mod faldende dåbsprocent, udmeldelse og kirkelukning. Ja vi står allerede midt i det!

Vi må stræbe imod en avantgardistisk konfirmationsforberedelse: Disciplin er svarer, vi må underlægge vores konfirmandforberedelse evangeliets kraft som modkraft til den konfirmandundervisning, der ligner og efterligner skole. Skole og pædagogik skal ikke længere være guldkalven, hvorom der danses.

Ikke kun konfirmandforberedelsens *form* har fremmedgjort generationer af konfirmander fra kirkens unikke fællesskab og indhold. Også med *rammerne* har man ubevidst efter-

lignet skolen, med negative resultater til følge. Vi har indrettet lokaler, som vi kalder konfirmandstuer, hvor vi i generationer i morgenskumringen har stuvet søvnige unge mennesker af vejen i troen på, at det skulle gøre, at de senere vendte tilbage til kirkens fællesskab.

Ud af konfirmandstuen slap konfirmanderne kun ved tre lejligheder, 1) når vi krævede, de opfyldte vores regelsæt om kirkegang for at kunne blive noteret for personligt fremmøde ved højmesseren, 2) når de skulle på udflugt væk fra kirken, eller 3) når de skulle »spille teater og lege« i kirkerummet. Ingen af de tre lejligheder svarer til, hvad de siden vil møde, hvis de igen skulle tiltrækkes af kirkerummet eller gennem livet blive ført derhen.

Lad os foretage en åndelig afbrænding af konfirmandstuerne landet over. I stedet må vi drage konfirmanderne ind i kirkerummets og menighedens fællesskab og historie, alle ugens dage. Kan vi ikke tilbyde konfirmanderne en plads i dette fællesskab her og nu, må vi tage vores forståelse af menighed og kirke op til revision og foretage radikale ændringer.

Dogme 2012 står i opposition til både traditionel og eksperimentel konfirmandundervisning ved princippet om at nægte at være undervisning og kulturarvsformidling, og har set sig nødsaget til at opstille en række regler formuleret i et frimodighedsløfte. Jeg opfordrer alle præster til at underskrive løftet. En facebookgruppe er oprettet, som man ved afgivelse af løftet kan blive optaget i, og hvor man kan dele erfaringer.

Frimodighedsløftet

»Jeg lover at underkaste mig følgende regelsæt, udarbejdet og bekræftet af DOGME 2012:

1. Konfirmationsforberedelsen skal foregå på *location*, dvs. i kirkerummet eller i tilstødende lokaler fx. kapel, kirkehave, klokketårn eller lign. Dog aldrig i lokaler, der er indrettet til klasseundervisning.

2. Undervisningsmateriale og fotokopier må ikke benyttes. Konfirmanderne eller præsten kan medbringe bibler, salmebøger, krucifixer, bøger eller billeder hjemmefra til brug for forberedelsen.

3. Hvis en bestemt rekvisit eller person er nødvendig for forberedelsen eller samtalen, må konfirmanderne tage til en anden *location*, fx. en moske eller en synagoge eller et krematorium. Det er ikke tilladt at se film eller læse om rekvisitterne eller personerne.

4. Det er ikke tilladt at afholde en konfirmand-gudstjeneste, som konfirmanderne har tilrettelagt, med mindre den ligger på højmessens plads. Gudstjenester, der minder om skoleteater, hvor kun forældre og søskende er mødt op, godtages ikke.

5. Præsten skal befinde sig i øjenhøjde og -kontakt med konfirmanderne. Der må ikke bruges pult eller læses op af manuskript. Dog kan prædikestol og alter benyttes, hvis det har en pointe, og der kan læses op fra bibelen eller præstens bibliotek.

6. Konfirmanderne skal inddrages i planlægningen af konfirmationsforberedelsens forløb samt i tilrettelæggelsen af konfirmationsgudstjenesten ved forløbets afslutning. Ældre konfirmander inddrages også i begge

dele og giver således stafetten videre og skaber en fælles arv.

7. Konfirmanderne deltager i kirkens aktiviteter, både gudstjenester, foredrag, koncerter, børnegudstjenester mv. Sammen med konfirmanderne sættes et mål for deltagelsen, fx. en gang om måneden. Konfirmanderne er frivilligt til stede. De kan inviteres til aktiviteter og gudstjenester, og præsten kan stille krav om et minimumskendskab eller en deltagelse for at kunne blive konfirmeret. Det er ikke tilladt at krydse dem af eller lign. Konfirmanderne skal vide, at man meget vel kan deltage i forberedelsen uden at blive konfirmeret.

8. Konfirmanderne præsenteres for menigheden og kirkens ansatte i september. Alle konfirmander deltager i praktikforløb, hvor de ved en eller to søndagshøjmesser fordelt ud over året vælger en arbejdsopgave (hjælpe med at skrive prædiken, ringe med klokker, synge i kor, dele salmebøger og nadver ud). Det betyder, at der mange søndage om året vil være en eller flere konfirmand(er) til stede, som ansatte og menighed drager omsorg for og kender navn(ene) på.

9. Præstens opgave i forhold til konfirmanderne er ikke at være underviser, men at være præst, det vil fx. sige sjælesørger, vejleder og prædikant. Dette må komme konkret til udtryk i samtale, handlen og omgang.

10. Når konfirmationen har fundet sted, stiller præst og menighed sig tydeligt og aktivt til rådighed for konfirmanderne, både på kort og på lang sigt. Der formuleres konkret målsætning herom i menighedsrådet.

På vegne af DOGME 2012
Sognepræst Pernille Østrem«